

El Consell Nacional de Dones de Catalunya (CNDC), òrgan de participació i consulta de l'Institut Català de les Dones, acaba de presentar l'experiència d'El Parlament de les Dones, en el marc del Fòrum d'ONGS de la 65 edició de la Comissió de la Condició Jurídica i Social de la Dona (CSW per les seves sigles en anglès) de Nacions Unides.

Va inaugurar l'acte la consellera de presidència i portaveu de la Generalitat de Catalunya, **Merit xell Budó**

, que va manifestar que participar en un "espai com aquest, en el marc de Nacions Unides, és transcendental". De fet, aquesta trobada s'havia d'haver celebrat l'any passat, però a causa de la pandèmia es va suspendre la CSW64, sessió que havia d'avaluar la Plataforma d'Acció de Beijing, i en un dels actes paral·lels s'havia de presentar aquesta experiència.

El Parlament de les Dones va tenir lloc l'1 de juliol de 2019 a l'hemicicle del Parlament de Catalunya i va significar en paraules de la vicepresidenta 1a del Consell, **Núria Ramon**, "una iniciativa, sens dubte, pionera i rellevant que ha posat al centre les polítiques de gènere i la perspectiva feminista i interseccional, així com el paper de les entitats feministes en la construcció i la definició de les polítiques públiques".

La idea del Parlament de les Dones té el seu origen en presidència i la Mesa del Parlament que va estar treballant, conjuntament, amb el CNDC. Va ser un treball col·lectiu entre les diferents entitats de dones i feministes i les diputades del Parlament de Catalunya. Segons **Montserrat Pineda** vicepresidenta 2a del Consell "vam teixir una confiança i un saber fer de treballar plegades".

Així, es van crear 6 grups de treball, els quals assumien les 12 àrees de la Plataforma d'Acció

El Parlament de les Dones a la CSW65

Escrit per A.O. R. Redacció La Independent
dijous, 25 de març de 2021 04:47

de Beijing, aprovada en la IV Conferència Mundial de Nacions Unides sobre les Dones, l'any 1995. Sobre l'elecció dels temes Pineda va dir que "per nosaltres eren elements claus per poder transformar el nostre país". I va afegir que "vam teixir allò que les dones som conscients que hem de fer com tenir lideratges potents, però també, tenir un camí de transformació basada en la garantia dels drets humans de les dones, i basat en allò que nosaltres vam intentar posar molt de rellevància, i que és quelcom essencial per al Consell: la interseccionalitat".

Sis grups de treball

El primer grup que es va presentar va ser el de drets humans de les dones, grup coordinat per **Carme Riu**

i

Alícia Oliver,

i que partien dels diferents acords i instruments internacionals com la Convenció sobre l'Eliminació de tota Forma de Discriminació contra les Dones (CEDAW per les seves sigles en anglès) o la Declaració de Viena, aprovada a la Conferència Mundial de Drets Humans, l'any 1993 on es reconeix, per primera vegada, els drets de les dones com a drets humans. Oliver va manifestar que tot i la importància d'aquest enfocament jurídic "no és suficient per provocar el canvi en la cultura que sustenta les relacions desiguals de gènere", tal i com recull el primer paràgraf d'aquest eix. Cal posar de relleu, el principi d'igualtat com un dret fonamental que travessa i dona contingut a la resta de drets humans, i "l'enfocament d'interseccionalitat i antiracista per identificar els diferents eixos d'opressió, i abordar les causes, i no els efectes".

El segon grup de treball va estar coordinat per **Mireia Bofill i Mercè Otero-Vidal** i es va centrar en el dret a l'educació i la cultura. Aquest eix el va presentar,

Neus Pociello,

membre d'aquest grup, i manifestava que a Catalunya ja n'hi ha lleis que proposen la coeducació com a element essencial per assolir els objectius educatius, però "el que ens cal és que aquestes lleis es despleguin amb un pressupost adequat que acullin la pluralitat i la diversitat de les dones i les nenes, i per tant, que donin resposta a la diversitat de realitats i de necessitats". I en front de l'androcentrisme que domina tots els àmbits de l'educació i de la cultura, la prioritat radicava en que "l'educació no ha de ser transmissora d'aquesta societat patriarcal sinó més aviat ha de ser un factor de transformació que ha de promoure els valors democràtics, la coeducació i l'esperit crític al llarg de tota la vida".

El tercer eix feia referència als drets laborals i econòmics, coordinat per **Maria Rovira i Núria Viñas**

Aquest grup va centrar el debat en tres línies: les dones empresàries, les emprenedores i les autònomes. Les dones treballadores per compte aliè en totes i cadascuna de les categories professionals. I les dones del món rural. A més van voler destacar, molt especialment, "la situació de pobresa femenina, com una expressió de desigualtat i bretxes de gènere que afecten la vida de les dones i arrela en un sistema que descarrega sobre elles la responsabilitat de la cura física, emocional i social". Una responsabilitat sovint invisibilitzada "quan aquestes tasques no són remunerades, i creant subocupació quan sí ho són". Viñas acabava la seva intervenció amb un seguit de propostes per tal de fer front i donar solucions en aquest àmbit.

El quart grup de treball abordava el dret a la participació social i política, i va estar coordinat per **Mònica Torralba** i **Fàtima Ahmed**. Segons Ahmed, van viure "un procés molt enriquidor, però sobretot d'aprenentatges compartits entre les entitats de dones i les diputades", i va afirmar que el moviment feminista "és un agent actiu de transformació social, un dic de contenció davant els grups que promouen la intolerància i que ataquen la igualtat i la diversitat". Des d'aquest grup proposaven canvis per fer realitat aquest dret amb enfoc d'interseccionalitat, i vetllar per a que la "paritat de dones i homes tendeixi al 50% en tots els òrgans col·legiats de totes les institucions, administracions públiques i organitzacions socials i polítiques, i també en els debats i en els espais d'opinió dels mitjans de comunicació", alhora que cal crear mecanismes de supervisió.

El cinquè eix va ser el de salut i drets sexuals i reproductius que va estar representat per **Sílvia Aldavert**

, coordinadora juntament amb

Marta Busquets

, d'aquest grup, el qual posava de manifest la necessitat d'un canvi de paradigma en el sistema

sanitari que posi les persones al centre i on es prioritzi un sistema i uns serveis de salut que siguin inclusius. Aquest nou model ha de ser "universal, que atengui els determinants socials i ambientals de la salut amb perspectiva de gènere, feminista i interseccional, basat en els drets humans de les dones, i que reculli la diversitat sexual i de gènere". Aldavert, a més, va posar l'accent en l'efecte agreujant en qualsevol crisi, "com la viscuda l'últim any, que té un efecte absolutament exponencial per a les dones".

Finalment, el grup de treball sobre els drets de les dones i les nenes a viure lliures de violències masclistes va estar coordinat per **Laia Rosich** i **Montserrat Vilà**, que ho va presentar. Partien del dret internacional com la CEDAW o el Conveni d'Istanbul, i posaven en valor les mobilitzacions massives dels últims anys per erradicar les violències masclistes. Vilà manifestà que malgrat totes les recomanacions internacionals, que són d'obligat compliment, "l'abordatge de les violències masclistes en el nostre país encara no tenen ni la prioritat, ni la rellevància, ni la garantia d'aplicació i compliment que aquestes convencions ens demanen". A més, explicà que van tenir molta feina per reduir el debat a tres punts claus com van ser: la violència institucional (que ja queda recollida en la Llei 17/2020, del 22 de desembre, de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista). Assegurar l'atenció integral d'infants i adolescents en situació de violència masclista. I garantir els drets de les dones víctimes de tràfic per a l'explotació sexual.

Va cloure l'acte la presidenta del Consell Nacional de Dones de Catalunya, **Laura Martínez**, que va agrair la feina realitzada per totes les dones i entitats del Consell, i va manifestar que el Parlament de les dones va mostrar com era possible treballar conjuntament i "fer palès que un lideratge diferent és possible, que el treball col·lectiu dona grans fruits i que podem trobar espais de treball col·laboratiu entre representants electes, representants d'entitats i activistes".

2021, 2022, 2023...2030

Posar les persones al centre en la diversitat
en el centre i no deixar a cap dona darrera:

- Pressupost amb perspectiva de gènere, interseccionals, sòlids i transformadors
- Pla de recuperació que sigui en clau feminista
- Reforma del tot el sistema de benestar en clau feminista i de cura

Lideratge i polítiques feministes

- Conselleria d'Igualtat i Feminismes que transformi i lideri un govern feminista
- Independència, autonomia i participació de qualitat del CNDC

